ma ollin ennesega arro piddanud, siis näggin ja kulsin minna, et kirrikus Missioni jutlust peeti pagganatte willetsast pölwest, ja kirriku ukse ees pekki sisse koppik ehk kaks anti, ei ma arwand ennese meelest sedda öige ollewat, sest minna ei sa igga kord kirriku, ja wahhel ei olle mul koppekat taskus; mönni kord pallutakse neile abbi tehha, kus tullekahjud olnud; mönni kord, kus pagganad ja Mahomedlassed ristiinnimessi röwinud ja tapnud, mönnes kohhas ma-wärrisemissed olnud; mönnes kohhas kus sured weewood ja upputussed, mönnes kohhas ristirahwal, kes meiega ühhes uskus on, ja kennel pühhast koiast puduji, sinna peame meie abbi andma. Se on sure Jummala tahtminne ja meie Önnisteggia kässo sanna, ja se on ka igga ristiinnimesse kohhus, kedda Jummal nisugguste suurte willetsuste eest on hoidnud.' Sepärrast kuulge siis, armsad söbrad, minno wanna innimesse nöu: Et minna omma üllespiddamisse jurest igga näddalis 2 kopekast rahha ollen arwanud ohwri anniks, omma sündimisse päwal 1 Rubla omma kirriku öppetaja kätte anda; kül nemmad peawad teadma, kus tarwis lähhäb.

Armsad söbrad, mul tulleb üks luggu meele, mis mulle wimati juhtus; sedda ma tahhan teile räkida. Minna sain hilja aego ühhe ue ramatu; selle ramatu nimmi on Missioni-tö Tamuli-rahwa seas; ma luggesin selle seest omma peire ja laste kuuldes; nemmad hirmusid ärra sedda kuuldes, mil wisil seal pagganad ellawad ja Missionärid palluwad Eiropama rahwast, nende eest Jummalat palluda ja ihho warraga neid aitada. Se peale kostis minno naene: Kui minno nored kannad kaswawad, wiin ma neid liñna ja paar naela wöid, ja korjan ka selle rubla ja wiin Mihkli päwal omma sündimisse päwal ja annan öppetaja peusse. Wannem poeg ütles: Kui mo linnad kaswawad ja neid ärramüün, pole leisika rahha ma annan ka öppetaja kätte; ja norem poeg ütles: Kui ma omma õuna pu õunad saan ärramüünd, siis annan selle rahha öppetaja kätte. Minno wanna lesk ödde ütles: Kust ma rahha saan? Eks metsa sened ja marjad olle minno pärralt? Mo südda wärriseb pagganatte leskede pärrast. Agga, weike Marri, mis sinna ütled? Minno mötte jo ammo on se, et kui masikad

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1863, lk. 27